

Spiegels

Door Ritzo ten Cate

Het is voorjaarsvakantie en daarom mag ik een weekje bij oma in Naarden logeren. Oma heeft een enorm huis met hoge plafonds, grote ramen van waaruit je over het landgoed kunt uitkijken, schilderijen van haar opa's en oma's, die dus mijn over-overgrootouders zijn en ze heeft een echt harnas!

Ik ren graag op mijn sokken door de woonkamer; het is heerlijk glijden op die marmeren vloer.

Ik sprint van de vleugel naar het beeld van een man met een snor, glij door naar de spiegel en sprint en glij dan via de schatkist terug naar de vleugel voor een tweede en een derde en een vierde ronde. Elk rondje word ik beter en verbeter ik mijn record.

Oma vindt het niet goed dat ik door de kamer glijd. Het is te gevaarlijk volgens haar, maar wat kan er nou gebeuren? Ik sprint en glij en sprint en glij en heb plezier. Totdat oma ineens met een boos gezicht en haar handen in haar zij in de deuropening staat.

'Stoppen, Daan, nu! Hoe vaak heb ik je al niet gezegd dat dit te gevaarlijk is?'

'Maar oma, ik kan perfect vallen zonder me pijn te doen, kijk maar.' En ik maak een lange sliding onder de vleugel door.

'Ophouden! Nu! Anders ga je naar je kamer de rest van de middag!'

'Nou!' reageer ik sip.

'Lieve Daan, ik maak me geen zorgen over of je blauwe plekken krijgt of niet. Het is iets anders.'

'Wat dan, oma?'

'Als je belooft dat je heel goed luistert en je je daarna houdt aan mijn waarschuwing dan vertel ik het je, oké?'

'Beloofd.'

'Nou, lieve Daan. Het is die grote spiegel.' En ze begint te vertellen.

Spiegels, lieve Daan, zijn echt niet alleen handig om je haren voor te kammen of leuk om gekke bekken naar te trekken. Spiegels, lieve Daan, zijn een poort naar een spiegelwereld, een wereld waarin alles, maar dan ook echt alles perfect tegengesteld is van hoe het in onze wereld zit. Links is dus niet alleen rechts, zoals wat je ziet als je ervoor staat of in Engeland in het verkeer, maar alles is omgekeerd. Al-les.

Onder is boven, voor is achter, licht is donker, goed is fout, licht is zwaar of was dat nou fout? Alles, lieve Daan, is net andersom dan in de wereld waarin wij hier naast elkaar staan. En het allervreemdste is dat onze wereld en de wereld

NOORDWOORD

Literatuur verrijkt je wereld.

aan de andere kant van de spiegel één-op-één honderd procent perfect met elkaar verbonden zijn. Verandert er hier iets, dan verandert datzelfde in de spiegelwereld exact, direct, meteen mee, maar dan dus wel net andersom.

Als we hier het licht uitdoen, springt het daar aan. Als je hier die heerlijke geur van rozen ruikt, ruik je daar in die andere wereld misschien wel de meest vreselijke, vieze poepgeur die je je niet eens kunt voorstellen.

En als je die wereld instapt, zonder dat je vol-le-dig begrijpt waar je naartoe gaat en hoe alles daar werkt, dan kom je er op zijn minst zwaar verward weer uit.

Ik moet er niet aan denken wat er met je gebeurt als je er met zo'n lange glijpartij van je in zoekt. Ik moet er niet aan denken, wat jou dan wel niet kan overkomen, lieve Daan en welke gevolgen dat ook zou kunnen hebben voor de wereld hier. Stel je voor, Daan, dat je mij daar een kus wilt geven, dat is hier dus misschien wel een hele hard klap op mijn achterhoofd! Of denk je eens in wat er gebeurt als je de vleugel even weer met zijn poten op de grond wilt zetten, in plaats van op de kop, daar is dat een eitje want licht is zwaar, maar hier! Beeld het je toch eens in! Zwaar is hier loodzwaar. Stel je toch eens voor wat er zou gebeuren als ik er net onderdoor zou lopen. Ik zou in een halve tel zo plat zijn als een dubbeltje! Of stel je voor dat jij daar een beetje vrolijk gaat lopen spelen, dan zou je hier een monster zijn, een duivel!

Nee, lieve Daan, je moet me beloven dat je nooit alleen door een spiegel heen stapt. Dat is echt te gevaarlijk. De gevolgen zijn niet te overzien!

Naar de andere wereld reizen, Daan is echt vakmanschap en voorbehouden aan spiegelaars. Beloof je dat je uit de buurt zult blijven van spiegels? Vooral deze grote, waar je in zijn geheel doorpast, is levensgevaarlijk. Je glijdt er zo doorheen en vindt dan de weg maar eens terug want heel groot hier is heel klein daar, Daan. Snap je het een beetje?

Toen ik me besepte hoe die andere wereld werkt, heb ik hier twee dagen op mijn kop gelopen. Ik had het daar helemaal in de smiezen, maar was hier dus helemaal van het padje.

Overigens moet je bij alle spiegels opletten. Als het zonlicht net perfect op de vleugel valt, bijvoorbeeld, dan is het – inderdaad – een perfecte spiegel. Je zilveren mes, dat net gepoetst is. Hier een perfecte spiegel. Daar dof en niet door te komen. Of wat dacht je van die grote plas waar ik je gisteren van heb gered. Het was de perfecte spiegel, Daan! Als je daar in was gaan staan, dan was je erdoor gezakt alsof het één nacht ijs was. En kom dan maar weer eens terug, want een spiegel, waar je in onze wereld zo instapt, hangt in die andere wereld hoog aan de hemel.

En lieve Daan, weet goed: ik wil je niet bangmaken, maar ik wil wel dat je de risico's kent. Over een paar jaar, als je iets groter bent, dan stappen we er een keer samen doorheen en zal ik je alles laten zien, oké?